

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 4 lipca 2011 r.

Druk nr 1277

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 95. posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. ustawę

o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Grzegorz Schetyna

USTAWA
z dnia 1 lipca 2011 r.

o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację na obszarach wodnych;
- 2) podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, zakres ich obowiązków i uprawnień, oraz zasady finansowania ich działalności;
- 3) podmioty odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa osobom pływającym, kąpiącym się lub uprawiającym sport lub rekreację na obszarach wodnych;
- 4) nadzór i kontrolę nad ratownictwem wodnym.

Art. 2.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) obszarze wodnym – rozumie się przez to wody śródlądowe oraz wody przybrzeżne w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²⁾), a także kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o powierzchni powyżej 100 m²;
- 2) wypadku – rozumie się przez to nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które wystąpiło podczas uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

którego następstwem może być naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia;

- 3) ratownictwie wodnym – rozumie się przez to prowadzenie działań ratowniczych, polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym;
- 4) ratowniku wodnym – rozumie się przez to osobę posiadającą wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa i technik pływackich oraz inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym i spełniającą wymagania określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.³⁾), będącą członkiem podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego;
- 5) miejscu wykorzystywanym do kąpieli – rozumie się przez to miejsce, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 6) kąpielisku – rozumie się przez to kąpielisko w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 7) pływalni – rozumie się przez to obiekt kryty lub odkryty, z wodą przepływową, przeznaczony do pływania lub kąpieli, posiadający co najmniej jedną nieckę basenową, z trwałym brzegiem i dnem, wyposażony w urządzenia sanitarne, szatnie i natryski.

Rozdział 2

Bezpieczeństwo na obszarach wodnych

Art. 3.

Osoby przebywające na obszarach wodnych obowiązane są do zachowania należytej staranności w celu ochrony życia i zdrowia własnego oraz innych osób, a w szczególności:

- 1) zapoznania się z zasadami korzystania z danego terenu, obiektu lub urządzenia i ich przestrzegania;
- 2) stosowania się do znaków nakazu i zakazu umieszczanych przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1;
- 3) zapoznania się i dostosowania swoich planów aktywności do umiejętności oraz aktualnych warunków atmosferycznych;
- 4) użytkowania sprzętu odpowiedniego do rodzaju podejmowanej aktywności, sprawnego technicznie i zgodnie z jego przeznaczeniem i zasadami użycia;
- 5) bezzwłocznego informowania odpowiednich służb ratowniczych lub podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 1, o zaistniałym wypadku lub zaginięciu osoby oraz o innych zdarzeniach nadzwyczajnych mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo osób.

³⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653, z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 122, poz. 1007, z 2010 r. Nr 107, poz. 679 i Nr 219, poz. 1443 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151 i Nr 112, poz. 654.

Art. 4.

1. Zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych polega w szczególności na:
 - 1) dokonaniu, we współpracy z policją i działającymi na danym terenie podmiotami, o których mowa w art. 8 ust. 1, analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpienia się, uprawiania sportu lub rekreacji;
 - 2) oznakowaniu i zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do pływania, kąpienia się, uprawiania sportu lub turystyki na obszarach wodnych;
 - 3) prowadzeniu działań profilaktycznych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa na obszarach wodnych, polegających w szczególności na:
 - a) oznakowaniu miejsc niebezpiecznych,
 - b) objęciu nadzorem, we współpracy z policją i podmiotami, o których mowa w art. 8 ust. 1, miejsc niebezpiecznych, w tym miejsc zwyczajowo wykorzystywanych do kąpieli,
 - c) uświadamianiu zagrożeń związanych z wykorzystywaniem obszarów wodnych, w szczególności prowadzeniu akcji edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży szkolnej;
 - 4) informowaniu i ostrzeganiu o warunkach pogodowych oraz innych czynnikach mogących powodować utrudnienia lub zagrożenia dla zdrowia lub życia osób;
 - 5) zapewnieniu warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.
2. Za zapewnienie bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 1, odpowiada:
 - 1) na terenie parku narodowego lub krajobrazowego – dyrektor parku;
 - 2) na terenie, na którym prowadzona jest działalność w zakresie sportu lub rekreacji – osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w tym zakresie;
 - 3) na pozostałym obszarze – właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta).
3. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na obszarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, należą do zadań własnych gminy.

Art. 5.

1. Zarządzający kąpieliskiem, pływalnią lub innym obiektem umieszcza, w ogólnie dostępnym miejscu, informacje dotyczące:
 - 1) zasad korzystania z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu;
 - 2) ograniczeń w korzystaniu z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu;
 - 3) sposobu powiadamiania o wypadkach wraz z numerami alarmowymi.

2. Osoba korzystająca z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu jest obowiązana do zapoznania się z informacjami, o których mowa w ust. 1.

Art. 6.

Zarządzający kąpieliskiem, pływalnią oraz innym miejscem wykorzystywanym do kąpieli lub osoba przez niego upoważniona może nie wpuścić na ten obszar osoby lub żądać opuszczenia przez nią tego obszaru, jeśli zachowanie osoby wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości lub jest pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Art. 7.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób oznakowania i zabezpieczania obszarów wodnych,
 - 2) warunki organizowania pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarach wodnych,
 - 3) wzory znaków zakazu, nakazu oraz informacyjnych i flag
- mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i udzielania pomocy osobom kąpiącym się, pływającym i uprawiającym sport lub rekreację na obszarach wodnych.

Rozdział 3

Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego oraz obowiązki ratowników wodnych

Art. 8.

1. Ratownictwo wodne mogą wykonywać podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej „podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa wodnego”.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych udziela, w drodze decyzji administracyjnej, zgody, o której mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu ubiegającego się o jej udzielenie, o ile podmiot ten spełnia następujące warunki:
 - 1) zapewnia stan gotowości do wykonywania ratownictwa wodnego, poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych;
 - 2) dysponuje kadrą ratowników wodnych w liczbie niezbędnej do zapewnienia stanu gotowości, o którym mowa w pkt 1;
 - 3) posiada siedzibę;
 - 4) posiada niezbędny do wykonywania ratownictwa wodnego sprzęt specjalistyczny oraz środki transportu i łączności.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) nazwę podmiotu i jego adres;

- 2) informację o obszarze działania, na którym ma być wykonywane ratownictwo wodne;
 - 3) informację o liczbie ratowników wodnych oraz posiadanych przez nich kwalifikacjach przydatnych w ratownictwie wodnym;
 - 4) wykaz sprzętu specjalistycznego, środków transportu i łączności;
 - 5) informację o źródłach finansowania planowanej działalności.
4. W przypadku prowadzenia działalności ratowniczej na obszarze parku narodowego lub krajobrazowego do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się także opinię dyrektora parku.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji administracyjnej:
- 1) cofa zgodę, o której mowa w ust. 1, jeżeli podmiot, któremu taka zgoda została udzielona, przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 2, lub
 - 2) może cofnąć zgodę, jeżeli podmiot, któremu taka zgoda została udzielona, nie wykonał w terminie, o którym mowa w art. 22, wniosków i zaleceń pokontrolnych zawartych w protokole kontroli.

Art. 9.

W ramach ratownictwa wodnego podejmowane są działania ratownicze, polegające w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Art. 10.

1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego:

- 1) kierują, koordynują i bezpośrednio prowadzą działania ratownicze w ramach ratownictwa wodnego, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) prowadzą działalność profilaktyczną i edukacyjną dotyczącą bezpieczeństwa na obszarach wodnych;
- 3) prowadzą dokumentację działań ratowniczych, o których mowa w pkt 1, w tym rejestr działań ratowniczych;

- 4) ujawniają zagrożenia w zakresie bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych;
 - 5) przekazują informację o zagrożeniach, o których mowa w pkt 4, właściwej radzie gminy.
2. Podczas zdarzeń, w związku z którymi prowadzone są także działania z zakresu gaszenia pożarów, ratownictwa chemicznego, ekologicznego lub technicznego do kierowania tymi działaniami uprawniony jest kierujący działaniem ratowniczym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353).
 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko poszkodowanego, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania;
 - 2) rodzaj udzielonej pomocy;
 - 3) miejsce wypadku;
 - 4) imiona i nazwiska ratowników wodnych udzielających pomocy;
 - 5) datę prowadzenia działań ratowniczych.
 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są przechowywane przez okres 10 lat od dnia ich wprowadzenia do rejestru.
 5. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego udostępnia informacje, o których mowa w ust. 3, na pisemny wniosek:
 - 1) poszkodowanemu oraz
 - 2) Policji, prokuraturze, sądom i zakładom ubezpieczeń – uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 11.

1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego mogą organizować i prowadzić szkolenia ratowników wodnych w zakresie ratownictwa wodnego.
2. Organizacja i prowadzenie szkoleń, o których mowa w ust. 1, na obszarze parku narodowego, poza miejscami udostępnianymi w planie ochrony lub zadaniach ochronnych wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska, na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parku.
3. Organizację i prowadzenie szkoleń, o których mowa w ust. 1, na obszarze parku krajobrazowego lub obszarze Natura 2000 uzgadnia się z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) ramowy program szkolenia, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych niezbędnych do uzyskania uprawnień z zakresu ratownictwa wodnego,
 - 3) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, o których mowa w pkt 2,
 - 4) kwalifikacje kadry dydaktycznej prowadzącej szkolenia,
 - 5) sposób przeprowadzania egzaminu

- po zasięgnięciu opinii podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, mając na względzie bezpieczeństwo na obszarach wodnych, zapewnienie odpowiedniego poziomu wyszkolenia ratowników wodnych, zapewnienie odpowiedniego poziomu kadry dydaktycznej, konieczność zapewnienia jednolitego sposobu przeprowadzania egzaminu oraz zakres uprawnień użytkiwanych po zdaniu egzaminu.

Art. 12.

Do obowiązków ratowników wodnych należy w szczególności wykonywanie działań ratowniczych, o których mowa w art. 9, oraz:

- 1) obserwowanie obszaru kąpieliska, pływalni, niezwłoczne reagowanie na każdy sygnał wzywania pomocy oraz podejmowanie akcji ratowniczej, zapobieganie skutkom zagrożeń;
- 2) przegląd stanu urządzeń i sprzętu wykorzystywanego do ratownictwa wodnego;
- 3) określanie głębokości obszaru wodnego dla danego kąpieliska;
- 4) kontrola stanu urządzeń oraz sprzętu, które zapewniają bezpieczeństwo osób kąpiących się;
- 5) wywieszanie na maszcie odpowiednich flag informacyjnych;
- 6) sygnalizowanie, za pomocą urządzeń alarmowych, przekroczeń obowiązującego regulaminu w szczególności granicy strefy dla umiejących pływać, a w kąpieliskach także nadchodzącej burzy;
- 7) reagowanie na wszelkie wypadki naruszenia regulaminu obowiązującego na terenie kąpieliska lub pływalni;
- 8) wpisywanie na tablicy informacyjnej temperatury wody, powietrza oraz innych aktualnych informacji w szczególności dotyczących nagłych zmian warunków atmosferycznych;
- 9) niezwłoczne informowanie zarządzającego, o którym mowa w art. 14 ust. 1, oraz swojego przełożonego o zagrożeniach bezpieczeństwa osób przebywających na obszarze wodnym;
- 10) bieżące dokumentowanie prowadzonych działań ratowniczych.

Art. 13.

Ratownik wodny, prowadząc działania ratownicze, korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r.– Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾) dla funkcjonariuszy publicznych.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr

Rozdział 4

Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych

Art. 14.

1. Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na kąpieliskach, pływalniach oraz w innych obiektach dysponujących nieckami lub nieckami i basenami o łącznej powierzchni powyżej 100 m², zwanych dalej „innymi obiektami”, należy do zarządzającego tymi obiektami.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób fizycznych dysponujących nieckami basenowymi wyłącznie do celów prywatnych.
3. Zarządzający kąpieliskiem, pływalnią oraz innym obiektem, może zlecić, w drodze umowy, organizowanie, kierowanie i koordynowanie działań ratowniczych podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego.
4. Ponadto do obowiązku zarządzającego kąpieliskiem, pływalnią oraz innym obiektem należy:
 - 1) wytyczanie strefy dla umiejących i nieumiejących pływać;
 - 2) wydzielanie brodzika dla dzieci;
 - 3) zapewnienie stałej kontroli lustra wody przez ratowników wodnych;
 - 4) utworzenie stanowiska do obserwacji lustra wody z brzegu i od strony wody;
 - 5) wyposażenie w sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe);
 - 6) oczyszczanie powierzchni dna obszaru przeznaczonego do kąpieli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny wypadek;
 - 7) upowszechnianie zasad korzystania z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu;
 - 8) zapewnianie przekazywania informacji o dopuszczalności lub zakazie kąpieli.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę lustra wody na kąpielisku, pływalni i w innych obiektach biorąc pod uwagę wielkość obszaru wodnego oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom na nim przebywającym.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wyposażenia kąpielisk, pływalni i innych obiektów w sprzęt ratunkowy i pomocniczy, urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze oraz sprzęt medyczny, leki i artykuły sanitarne, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom korzystającym z tych obiektów.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać woda na pływalniach, a także częstotliwość pobierania próbek wody, metodyki referencyjne analiz i sposób oceny, czy woda odpowiada

wymaganym warunkom, oraz sposób informowania ludności o jakości wody na pływalniach, uwzględniając ochronę zdrowia publicznego oraz potrzebę dostarczenia społeczeństwu informacji w tym zakresie.

Art. 15.

1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego:
 - 1) wykonują zadania z zakresu ratownictwa wodnego,
 - 2) organizują i prowadzą szkolenia ratowników wodnych w zakresie ratownictwa wodnego– na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536).
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są dofinansowywane przez wojewodów w ramach dotacji celowych przyznawanych z części budżetu państwa, której są dysponentami.
3. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być dofinansowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
4. Jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których wykonywane jest ratownictwo wodne mogą udzielać dotacji celowych podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.
5. Dotacje, o których mowa w ust. 2–4, mogą być udzielane z pominięciem otwartego konkursu ofert.
6. W przypadku odstąpienia od otwartego konkursu ofert, odpowiednio wojewoda oraz organ jednostki samorządu terytorialnego ogłasza zasady postępowania w sprawach udzielania dotacji, o których mowa w ust. 2–4. Przepisy art. 14–18 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie stosuje się odpowiednio.
7. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, do dnia 31 grudnia, przekazują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o wysokości otrzymanych w danym roku dotacji, celu, na który zostały udzielone oraz podmiocie, który ich udzielił.

Rozdział 5

Nadzór i kontrola nad ratownictwem wodnym

Art. 16.

1. Nadzór nad ratownictwem wodnym sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.
2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych ma prawo:
 - 1) żądać od podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego udostępnienia dokumentów oraz udzielania pisemnych wyjaśnień dotyczących ich działalności związanej z wykonywaniem ratownictwa wodnego;

- 2) dokonywać kontroli podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego dotyczącej prawidłowości realizacji zadań, o których mowa w art. 9. Ocenę kontrolowanej działalności dokonuje się pod względem legalności, gospodarności, celowości i rzetelności.

Art. 17.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zarządza kontrolę podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego i zawiadamia o niej ten podmiot najpóźniej w dniu rozpoczęcia czynności kontrolnych.
2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może wystąpić do podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego o przygotowanie wskazanych dokumentów, zestawień i wyjaśnień dotyczących jego działalności.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
 - 2) nazwę podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
 - 3) wskazanie przedmiotu, zakresu i miejsca przeprowadzenia kontroli oraz daty jej rozpoczęcia i daty jej zakończenia;
 - 4) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli.
4. Kontrolę przeprowadzają pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwani dalej „kontrolującymi”, na podstawie imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, ważnego wraz z dowodem osobistym lub innym dokumentem potwierdzającym tożsamość.
5. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, na wniosek lub z urzędu, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.
6. Kontrolujący podlega wyłączeniu z urzędu od udziału w kontroli, której przedmiot stanowił zadania należące wcześniej do zakresu jego obowiązków jako pracownika podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą, przez rok od dnia zakończenia ich wykonania, oraz w razie zaistnienia w toku kontroli okoliczności mogących wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.
7. O wyłączeniu, o którym mowa w ust. 6, decyduje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 18.

1. Kontrola jest przeprowadzana w siedzibie podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą w czasie wykonywania jego zadań, a jeżeli wymaga tego dobro kontroli – również poza jego siedzibą.

2. Kontrolujący podlega przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz przepisom o postępowaniu z materiałami i dokumentami ustawowo chronionymi.
3. W ramach udzielonego upoważnienia kontrolujący ma prawo do:
 - 1) swobodnego wstępu do obiektów i pomieszczeń podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą, bez obowiązku okazywania przepustki;
 - 2) wglądu do wszelkich dokumentów i innych materiałów, w tym kontrolę systemów elektronicznych, związanych z działalnością podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
 - 3) przeprowadzania oględzin majątku należącego do podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
 - 4) sprawdzania przebiegu określonych czynności;
 - 5) żądania od kierownika i pracowników podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą ustnych i pisemnych wyjaśnień;
 - 6) zabezpieczania dowodów.
4. Wszystkie czynności w imieniu podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą wykonuje jego kierownik lub osoba przez niego wyznaczona.
5. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą zapewnia kontrolującemu:
 - 1) warunki i środki niezbędne do przeprowadzenia kontroli, w tym dostęp do pomieszczeń wyposażonych w urządzenia biurowe i środki łączności;
 - 2) dostęp do obiektów i dokumentów;
 - 3) uzyskiwanie ustnych i pisemnych informacji i wyjaśnień oraz danych dotyczących spraw objętych kontrolą, w terminie wskazanym przez kontrolującego;
 - 4) możliwość sporządzania na koszt kontrolowanego, niezbędnych do kontroli odpisów dokumentów lub wyciągów z dokumentów;
 - 5) możliwość dokonywania oględzin obiektu lub innych składników majątkowych.
6. Oględzin, o których mowa w ust. 5 pkt 5, dokonuje się w obecności osoby upoważnionej przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą.
7. Po dokonaniu oględzin sporządza się niezwłocznie protokół przebiegu i wyników oględzin, który podpisują kontrolujący i osoba, o której mowa w ust. 6. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 6, zamieszcza się w nim wzmiankę o odmowie jego podpisania.

Art. 19.

1. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli.
2. Dowodami są w szczególności dokumenty, protokół przebiegu i wyników oględzin, opinie biegłych, wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 20.

1. Ustalenia kontroli przedstawia się w protokole kontroli, który zawiera opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli, w tym ustalone nieprawidłowości, osoby za nie odpowiedzialne oraz ocenę kontrolowanej działalności. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości protokół zawiera wnioski i zalecenia pokontrolne wraz ze wskazaniem sposobu usunięcia nieprawidłowości. Protokół sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, podpisanych przez kontrolującego.
2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą może wnieść do kontrolującego na piśmie umotywowane zastrzeżenia do protokołu kontroli, w tym do sformułowanych wniosków i zaleceń, lub podpisuje protokół kontroli.
3. Zgłoszone zastrzeżenia kontrolujący może uznać za zasadne, zmieniając lub uzupełniając protokół, albo uznać je za niezasadne i przekazać stanowisko podmiotowi uprawnionemu do wykonywania ratownictwa wodnego objętemu kontrolą. Zastrzeżenia wniesione po terminie, przez osobę nieuprawnioną lub bez zachowania formy pisemnej pozostawia się bez rozpatrzenia.
4. W przypadku uznania zasadności zastrzeżeń zmieniony lub uzupełniony protokół zostaje przekazany ponownie do podpisania podmiotowi uprawnionemu do wykonywania ratownictwa wodnego objętemu kontrolą. Przepis art. 16 stosuje się odpowiednio.

Art. 21.

1. Podmiotowi objętemu kontrolą przysługuje prawo odmowy podpisania protokołu kontroli i złożenia kontrolującemu, w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, pisemnego wyjaśnienia przyczyn odmowy.
2. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie wstrzymuje realizacji wniosków i zaleceń pokontrolnych.

Art. 22.

Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą zawiadamia, w terminie 30 dni od dnia otrzymania protokołu lub stanowiska kontrolującego, o którym mowa w art. 20 ust. 3, lub poprawionego protokołu, ministra właściwego do spraw wewnętrznych o wykonaniu wniosków i zaleceń pokontrolnych zawartych w protokole lub o przyczynach ich niewykonania.

Rozdział 6**Usunięcie statku lub innego obiektu pływającego****Art. 23.**

1. Statek lub inny obiekt pływający, przeznaczony do uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych może być z nich usunięty, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy kierowała nim osoba po użyciu alko-

holu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będące pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

2. Dyspozycję o usunięciu wydaje policjant.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, statek lub inny obiekt pływający przeznaczony do uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych wprowadza się do strzeżonego portu lub do przystani, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani pozostawia się go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie.
4. Usuwanie statków lub innych obiektów pływających przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji oraz prowadzenie strzeżonego portu lub przystani dla statków, o których mowa w ust. 1, należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 24.

1. Rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w art. 23 ust. 3, oraz koszty usuwania i przechowywania statków lub innych obiektów pływających przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie tych statków lub innych obiektów pływających.
2. Ustala się maksymalną wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, w przypadku:
 - 1) usunięcia roweru wodnego lub skutera wodnego – 50 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania – 15 zł;
 - 2) usunięcia poduszkowca – 100 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania – 30 zł;
 - 3) usunięcia statku o długości kadłuba do 10 m – 120 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania – 50 zł;
 - 4) usunięcia statku o długości kadłuba do 20 m – 150 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania – 100 zł;
 - 5) usunięcia statku o długości kadłuba powyżej 20 m – 200 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania – 150 zł.
3. Maksymalne opłaty określone w ust. 2, obowiązujące w danym roku kalendarzowym, podlegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, na każdy rok kalendarzowy, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalne opłaty, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 3, zaokrąglając je w górę do pełnych złotych.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143 i Nr 87, poz. 484.

5. Wskaźnik cen, o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 20 dni od dnia jego ogłoszenia.
6. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód własny powiatu.

Art. 25.

1. Koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji w dniu podjęcia decyzji o jego usunięciu, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2 i 4. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta.
2. Jeżeli w chwili usunięcia statek lub inny obiekt pływający znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1.
3. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁶⁾).
4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się, jeżeli od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu o przepadku upłynęło 5 lat.
5. Egzekucji, o której mowa w ust. 3, nie wszczyna się, a wszczętą umarza, jeżeli od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęło 5 lat.

Art. 26.

1. Wydanie statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji następuje po okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1.
2. W przypadkach określonych w art. 23 ust. 1 starosta, w stosunku do statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji usuniętego z obszaru wodnego, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrali go w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia.
3. Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia.

⁶⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 39, poz. 308, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 40, poz. 229, Nr 75, poz. 474, Nr 122, poz. 826, Nr 152, poz. 1018 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 458.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej.
5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności.
6. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przypadku, a w szczególności, czy usunięcie tego statku lub innego obiektu pływającego było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przypadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.
7. Do wykonania orzeczenia sądu o przypadku statku lub innego obiektu pływającego jest obowiązany starosta. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.
8. W przypadku nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji z portu, przystani lub parkingu w terminie określonym w ust. 2 jednostka prowadząca port strzeżony, przystań strzeżoną lub ewentualnie parking strzeżony, powiadamia o tym fakcie właściwego miejscowo starostę oraz podmiot, który podjął decyzję o usunięciu tego statku lub innego obiektu pływającego nie później niż trzeciego dnia od dnia upływu tego terminu.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 27.

W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.⁷⁾) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostkami współpracującymi z systemem są służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, w szczególności: jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, podmioty, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 i Nr 151, poz. 1014), podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr), inne jednostki podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej.”.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653, z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 122, poz. 1007, z 2010 r. Nr 107, poz. 679 i Nr 219, poz. 1443 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151 i Nr 112, poz. 654.

Art. 28.

W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39:

- a) uchyla się ust. 3 i 4,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw turystyki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, sposób zagospodarowania, udostępniania, oznakowania, zabezpieczenia i korzystania z terenów służących do uprawiania sportu w górach, warunki do organizowania pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, a także wzory znaków nakazu, zakazu i informacyjnych, mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i możliwość sprawnego udzielania pomocy osobom, które uległy wypadkom lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach.”;

2) w art. 40:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Organizacje, o których mowa w ust. 1, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego oraz osobami prawnymi, jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej i osobami fizycznymi, prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej lub turystyki.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunki ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze, a także rodzaj i wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim w związku z udziałem w akcji ratowniczej. Rozporządzenie powinno określać szczegółowe zadania w zakresie organizowania pomocy oraz ratowania osób podejmowane przez poszczególne organizacje ratownicze, a także przewidywać świadczenia finansowe i rzeczowe z uwzględnieniem czasu trwania i stopnia niebezpieczeństwa wyprawy ratunkowej.”;

3) w art. 91 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 7a ust. 3, art. 12a ust. 2, art. 23a ust. 7, art. 23b ust. 1b i 2a, art. 28 ust. 2, art. 45 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 8, art. 29 ust. 6, art. 32 ust. 7, art. 34 ust. 4, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 11 niniejszej ustawy,”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

- „1a) art. 54 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa osób przebywających w górach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 5 niniejszej ustawy,
- 1b) art. 55 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego i Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz ratowników górskich zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 4 niniejszej ustawy,”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 29.

Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych mogą prowadzić działalność w zakresie ratownictwa wodnego do czasu uzyskania zgody, o której mowa w art. 8 ust. 1, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2012 r.

Art. 30.

1. Osoby, które uzyskały uprawnienia ratownika lub instruktora z zakresu ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoje uprawnienia.
2. Do osób, które rozpoczęły uzyskiwanie uprawnień ratownika lub instruktora z zakresu ratownictwa wodnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 31.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem przepisów art. 15 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Grzegorz Schetyna

.....

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u

.....